

РЕШЕНИЕ

№ 299

гр. София, 17.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 13.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **4813** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалбата на [фирма] – [населено място], област П., със съдебен адрес [населено място] [улица], ЕИК[ЕИК], представляван от С. П. С., срещу Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх. № 01-6500/21005/08.04.2011г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие”- Разплащателна агенция, в частта с която е наложена санкция за бъдещ период за декларирани от жалбоподателя площи по Схемата за енергийни култури в размер на 82 391,50лв.

Жалбоподателят въвежда доводи за незаконосъобразност на административния акт като постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с приложимия материален закон и с целта на закона.

Твърди, че като производител на енергийни култури и страна по договор за изкупуване на слънчоглед и рапица с дружество - изкупвач, включено в одобрения от Министъра на земеделието и храните списък, кооперацията е изпълнила задълженията си по този договор в съответствие с изискванията на приложимата Наредба N 9 от 02.05.2007г. за условията и реда за подпомагане на производителите на енергийни култури. Счита, че липсва законово основание за налагане на санкцията по чл.51 ал.3 от Регламент на Комисията /ЕО/ № 796/ 2004г., тъй като кооперацията е била в обективна невъзможност да изпълни изискванията на чл.4, ал.1, т.4 от Наредбата. С тези аргументи се претендира за отмяна на наложената санкция. Претендира за присъждане на разноски.

В съдебно заседание чрез адв. А. Г. от ПАК поддържа жалбата. Подробни съображения

развива в представените писмени бележки.

Ответникът - Изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция чрез процесуалният си представител счита, че жалбата е неоснователна и следва бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, извърши служебно цялостна проверка на акта, съдът изведе следните фактически констатации :

Като фактически основания за отказа за подпомагане по СЕК административният орган е отразил в акта - неподаване от [фирма] в законоустановения срок на изискуемите по чл.4, ал.1, т.4 и чл.7, ал.2 от НАРЕДБА № 9 от 2 май 2007 г. за условията и реда за подпомагане на производителите на енергийни култури /НАРЕДБА № 9/ документи - декларация, подписана от първите преработватели или изкупвачите, за доставените количества енергийни култури и фактури, респ. приемо предавателни протоколи за доставените количества. Това според РА е основание да бъде наложена и санкция на бенефициента при условията на пар.3 на чл.51 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 796/2004 г.

Съгласно нормата на пар.3 на чл.51 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 796/2004г, „когато даден земеделски стопанин, кандидатстващ за помощ за енергийни култури не достави изискваното количество от някоя суровина, счита се, че той не е изпълнил задължението си относно парцелите, предназначени за енергийни цели”.

По делото е установено, а и не се оспорва фактът, че заявителят не е представил в срок предвидените в чл.4, т.4 и чл.7, ал.2 от НАРЕДБА № 9 от 2.05.2007 г. декларация от първия преработвател и фактури за доставките, /макар че е разполагал с такава и те са представени по делото/, предвид което агенцията е приела, че [фирма] не е изпълнил задължението си относно парцелите, предназначени за енергийни цели. Прието е, че заявените по СЕК площи са свръхдекларирани на 100 %, поради което наложената санкция е в размер на 100 % на субсидията, за която се кандидатства.

Съдът намира, че по същество релевантно за прилагане на санкцията на чл.51, пар.3 от Регламент (ЕО) № 796/2004 е не представяне на счетоводните документи за доставка на енергийни култури, а фактическото доставяне или недоставяне на енергийни култури от заявените за подпомагане площи.

От представените по делото писмени доказателства /договори, декларация от [фирма], осчетоводени фактури и кантарни бележки, контролен лист за проверка и т.н., неоспорени от ответника/ и заключенията на СТЕ се установява, че [фирма] на практика е произвела и доставила на [фирма] като одобрен първи преработвател договорените количества енергийни култури - слънчоглед и рапица, както следва:

- слънчоглед - 2 116 820 кг. от засети общо 8 265.8 дка от тази култура и произведени и предадени на първия преработвател по 256.09 кг. от дка, т.е. повече от определения съгласно чл. 6 от Наредба № 9 на Министеръа на земеделието и горите представи-телен добив за кампания 2008 г. от 105 кг. семе за 1 дка, и
- рапица - 220 080 кг. от засети общо 1 095.7 дка от тази култура и произ-ведени и предадени на първия преработвател по 200.86 кг. от дка, следователно също в повече от определения съгласно чл. 6 от Наредба № 9 на Министеръа на земеделието и горите представителен добив за кампания 2008 г. от 115 кг. зърно за 1 дка.

Предвид горните фактически констатации, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването и срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, както и в срока

по чл.149,ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Актът, предмет на съдебен контрол, е издаден от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. ДФ "Земеделие" е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за РБългария на основание заповед № РД-09-835 от 20.12.2007г. и заповед № РД-09-863 от 25.11.2008г. на министъра на земеделието и горите и съгласно чл.6, ал.1 от Наредба № 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на РА. Съгласно чл.11, ал.2, т.4 от ЗПЗП ДФ "Земеделие" изпълнява функциите на разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация при спазване на реда и условията на Наредба №79/2006г. и по силата на чл.2б, ал.2 ЗПЗП, извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарството.

Оспореното писмо е мотивирано – съдържа макар и кратки, но ясни фактически и правни основания за налагане на санкцията за бъдещ период.

Съдът намира, обаче, че ИАА противоречи на приложимите материалноправни разпоредби, предвид което се явява незаконосъобразен и подлежи на отмяна.

Съгласно чл.4, ал.1 вр. Ал.4 от Наредба № 9 от 02.05.2007г., земеделските стопани получават директни плащания за производство на енергийни култури при наличието на няколко кумулативно изискуеми предпоставки, сред които и подадена в РА декларация, подписана от първите преработватели или изкупвачите, относно доставените количества енергийни култури от всеки вид и досежно датата на доставките. Нормата на чл.7, ал.1 от Наредба № 9 от 02.05.2007г. изисква земеделските стопани, които кандидатстват за получаване на директни плащания за производство на енергийни култури, да декларират в областните агенции на РА, в които са подали заявленията за подпомагане, обстоятелствата по чл.4, ал.1, т.4, а видно от ал.2 на чл.4, земеделските стопани следва да представят в РА декларацията по чл.4, ал.1, т.4, както и фактури, приемо-предавателни протоколи и други документи, удостоверяващи реалното доставяне на първите преработватели и/или изкупвачите на договорените количества продукция.

По делото е несъмнено установено, а и не се спори между страните, че такива документи не са представени от страна на жалбоподателя в РА.

Съдът намира, обаче, че неизпълнението на това задължение не е основание да се приеме, че заявените площи са наддекларирани, респективно да се наложи санкция за бъдещ период в максималния размер от 100 % от неодобрената за изплащане финансова помощ.

За да постанови отказ за изплащане на субсидия по заявените по СЕК площи и налагане на санкция за бъдещ период, административният орган се е позовал на разпоредбите на чл.4 ал.1 т.4 и чл.7 ал.2 от Наредба № 9 от 02.05.2007г. като действително визираните норми сочат на неизпълнени условия за финансиране. „Наддеклариране” на площи, по смисъла на сочените норми, обаче не е налице. Санкцията за бъдещ период е наложена на основание чл.51 от Регламент /ЕО/ № 796/2004г. на Комисията от 21.04.2004г. относно определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за управление и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидена в Регламент /ЕО/ № 1782/2003г. на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно плащане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделските производители. Административният орган е

приел, че поради непредставяне на изискваните от Наредба № 9 от 02.05.2007г. документи, заявените площи по СЕК се явяват 100% наддекларирани, които съображения съдът не споделя.

Жалбоподателят е изпълнил установените в закона изисквания, като е заявил площите за производство на енергийни култури по реда на Наредба № 107/2006г. и с парцели в размерите по чл.39 ал.2 от ЗПЗП, сключил е договор с изкупвач; реално е изпълнил задължението си относно парцелите, предназначени за енергийни цели, като ги е засял със заявените енергийни култури. При теренните и административни-те проверки на Разплащателна агенция по чл.4, ал.1, т.10 от Наредба № 9 и чл.37, ал.2 от ЗППМ не са били констатирани нередности, свързани със заявените за подпомагане по СЕК площи. [фирма] е доставил на [фирма] като одобрен първи преработвател енергийни култури /рапица и слънчоглед/ в повече от определените представителни добиви за съответните култури от заявените за подпомагане по СЕК площи.

Предвид установените факти и обстоятелства жалбоподателят фактически е изпълнил всички изисквания по чл.4 от Наредба № 9. Пропускът му да предаде част от изискуемите счетоводни и отчетни документи не обуславя предпоставката по чл.51, пар.3 от Регламент (ЕО) № 796/2004, поради което бенефициентът не подлежи на санкция. Тези аргументи определят извода, че санкцията е наложена при неправилно приложение от ДФ „Земеделие“ на чл.51, пар.3 от Регламент (ЕО) № 796/2004. Налице е нарушение на материалния закон, рефлектиращо неблагоприятно върху законосъобразността на обжалвания административен акт..

От друга страна, разпоредбите на чл.53, чл.66 и чл.67 от Регламента (ЕО) № 796/2004 отграничават санкционните последици при свръхдеклариране съобразно наличието на вина, респективно на умишъл или небрежност на кандидата при непредставяне на изискуемите документи и данни. В разпоредбата на чл.7 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 Септември 2003 г. е предвидено, че при намаляване или изключване на плащания „следва да се вземат предвид сериозността, степента, постоянството и повторемостта на установени-те неспазвания“.

Следователно, законосъобразно би било налага-не на санкция когато неспазването на условията е умишлено. В конкретния случай РА не е извършвала преценка дали неспазването е умишлено или небрежно, както и неговата сериозност. Вместо това е преценила неизпълнение от-носно парцелите, предназначени за енергийни цели, т.е. отчела е, че [фирма] умишлено е свръхдекларирала заявените площи по СЕК. Такова тълкуване не може да бъде споделяно от съда.

При условие, че извършената административна проверка на подаденото заявление не е установила нередности, че е констатирано изпълнение на условието на чл.4, ал.1, т.10 от Наредба № 9 от 2.05.2007 г. за реално е ползване на заявените за подпомагане по СЕК площи за производство на енергийни култури, фактите относно доставяне на произведената продукция от енергийни култури - слънчоглед и рапица, на [фирма] като пръв преработвател и наличието на Декларация по чл.4, ал.1, т.4 от Наредба № 9 от 2.05.2007 г., не е налице основателен аргумент да се приеме, че [фирма] умишлено не е спазил условията за подпомагане по СЕК.

Съдът намира, че се касае за небрежност на [фирма] при отчитане на резултатите от изпълнението на заявлението по СЕК. Фактът, че всички условия по Наредба № 9 са били реално изпълнени прави обоснова- изводът, че не е налице умишлен опит да се заблуждава ДФ „Земеделие“ с цел да се получи субсидия без правно основание. Пропуск на бенефициента да представи декларация и фактури по чл.4, ал.1, т.4 и чл.7,

ал.2 от НАРЕДБА № 9, с които е разполагал, не е основание да се приеме, че същият не е изпълнил задължението си относно парцелите, т.е., че ги е наддекларирал. При това положение наложената при условията на чл.51, пар.3 от Регламент (ЕО) № 796/2004 санкция е неоснователна и в нарушение на материалния закон.

От друга страна, актът за наложената санкция за бъдещ период съдът намира за издаден от Разплаща-телна агенция в нарушение на процесуалните правила по АПК. Нарушени са нормите на чл.35 и 36 от АПК, съгласно които индивидуалният административен акт се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възра-женията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно напра-вени, и се вменява на административния орган служебно да изисква и събира доказателства преди издаване на ИАА.

Ето защо съдът приема, че обжалваният акт на РА, с който е наложена санкцията, е издаден в нарушение на визираните императивни изисквания. Несъмнено се установи, че ответникът не е изяснил преди да издаде оспорения акт фак-тите и обстоятелствата от значение за отделните случаи, не е изискал и обсъдил обясненията и възраженията на земеделските производители. Безспорно при изпълнение на тези си задължения той би получил изискуемата информация, становище и доказателства от кандидата и би достигнал до правилни констатации и издаване на законосъобразен акт. Несъмнено информацията относно предаване на продукцията от енергийни култури е следвало да бъде изискана и от одобрения преработвател [фирма], с който [фирма] има сключени договори съобразно изискванията за подпомагане по СЕК. Тези договори са представени със заявлението за подпомагане и са били на разположение на ДФЗ - РА. При изпълнение на тези свои процесуални задължения ответникът щеше да установи липса на основание за налагане на процесната санкция и нямаше да издаде незаконосъобразен ад-министративен акт.

Предвид изложените съображения, Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх. № 01-6400/874/19.07.2011 г. на Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция в частта, в която е наложената на [фирма] санкция за бъдещ период в размер на 81187,51 лв. по схема за директни плащания „Енергийни култури“ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя следва да се присъдят претендираните разноски от 4500лв., действително понесени от страната.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания изх. № 01-6500/21005/08.04.2011г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд “Земеделие”- Разплащателна агенция, в частта с която е наложена санкция за бъдещ период за деклариращи от жалбоподателя площи по Схемата за енергийни култури в размер на 82 391,50лв.

ОСЪЖДА Държавен фонд ”Земеделие” - Разплащателна агенция да заплати на [фирма] – [населено място], област П., със съдебен адрес [населено място] [улица],

ЕИК[ЕИК], представляван от С. П. С., сумата 4500лв. /четири хиляди и петстотин лева/, представляващи разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: